

МУДРІСТЬ НАРОДНА

Збірник двадцять сьомий

Я
И
—
Ю
О

АНГЛІЙСЬКІ ПРИСЛІВ'Я
ТА ПРИКАЗКИ

Переклад з англійської
Ростислав Доценко

Київ
Видавництво художньої літератури
«Дніпро»
1980

ББК 82.33—6
И (Англ)
А64

В сборник вошли пословицы и поговорки, в которых отражена многовековая история английского народа, его быт, осуждение социальной несправедливости и неистребимое стремление к счастью.

A $\frac{70500-151}{M205(04)-80}$ 131—79. 4703000000

© Видавництво «Дніпро», 1980 р.

ДОТЕПНІСТЬ ОДНОГО Й МУДРІСТЬ БАГАТЬОХ

«Добрий вислів завжди вчасний» — твердить англійське прислів'я. Такої думки дотримуються ті, хто у вивченні світової культури звертається до фольклорних жанрів, зокрема до прислів'їв та приказок. Історики, стежачи за розвитком паремістичного фонду (так називають весь комплекс прислів'їв та приказок якоїсь мови), реєструють важливі зміни у традиціях та звичаях, у матеріальній та духовній культурі народу. Етнографи та фольклористи часом пробують визначити зв'язок між змістом прислів'їв та національним характером. Психологи досліджують у процесі творення прислів'їв певні риси людського мислення. Лінгвісти, вивчаючи прислів'я та приказки, звертають особливу увагу на їх мовний склад та принципи будови. Літературознавці розглядають у них своєрідну природу метафор та символів, визначають функції цієї квінтесенції народної мудрості й

фантазії в контексті літературних епох. «Прислів'я втілюють плін часу, і той, хто хоче чинити добре, може побачити себе в них, як у дзеркалі»,— свідчив упорядник однієї з давніх — 1707 року — збірок англійських прислів'їв Джон Мейплтофт. Ще в ранній спробі наукового дослідження англійських прислів'їв, як бачимо, відзначено історизм їхньої еволюції, їхній зв'язок з реальним життям. Грунтовним доказом на користь таких спостережень Мейплтофта можуть бути самі фольклорні ідеї: «Приказка правду каже» або «Прислів'я — дитя досвіду». Процес морального виховання — свідомий чи інтуїтивний — спирається й на фольклорні максими. Народжене в свідомості однієї людини афористичне узагальнення морального й соціального сенсу конкретної життєвої ситуації тільки тоді ставало прислів'ям, коли набувало значення «мудрості багатьох», коли роки, а часом і століття відбирали до фольклорної скарбниці лаконічні й виразні настанови, з яких складається моральний ідеал народу. Сервантес назвав прислів'я «короткими висловами, що породжені довгим досвідом». Декотрі з найдавніших англійських паремій і справді ведуть своє походження

від тих сталих порівнянь і образних моральних порад, які дійшли до нас з архаїчних часів у англосаксонському «Беовульфі» чи в «Мові Високого» із скандинавської «Старшої Едди». Середньовічний епос як універсальна картина світу в час, коли наукового пізнання його ще не існувало, поєднував розповідь про казкові пригоди та героїчні подвиги з описами цілком реальних ситуацій, і саме в цих останніх його творчі широко вживали афоризми життєвої мудрості того суворого часу. Повчальні сентенції дослідники знаходять ще в ранніх англійських манускриптах VIII століття. Яскрава палітра народних прислів'їв представлена в творах основоположника англійської національної літератури Джеффрі Чосера. Цікаво, що серед прислів'їв, які використовує Чосер, є чимало з соціально-критичним підтекстом: в розповіді Юриста з «Кентерберійських оповідань» знаходимо зауваження, цілком слушне для 1384 року (року, коли було придушене селянське повстання Уота Тайлера) — «Ті, хто створюють закони, не повинні їх порушувати». Поворотним моментом в історії англійської культури було виникнення книгодрукування, пов'язане з діяльністю

Вільяма Кекстона (1422—1491). Розпочинається новий етап і в історії вживання царемій. Англія доби Відродження вважає прислів'я окрасою стилю. Поети й драматурги від Крістофера Марло до Шекспіра з допомогою фольклорних афоризмів втілювали найвишуканіші філософські думки, а іноді дошкульні дотепи. Наприкінці XVII століття кастова мораль та естетика придворного класицизму марно намагалися принизити значення цього виразного літературного прийому, відводячи йому місце тільки в створенні так званого «вульгарного тла». Гуманістична ж англійська літературна традиція — від просвітитників до сучасних реалістів — завжди зверталася до перлин народного досвіду з пошаною й захопленням.

В збірках, де прислів'я та приказки існують поза конкретною ситуацією, вони, хоч і вражають гармонією звучання, стрункістю логічної організації думки, все ж іноді виглядають трохи «академічними» істинами. В реальному житті та в літературному тексті зміст прислів'я зумовлений ситуацією, і саме там звична здавна приказка виявляє свою багатозначність, виразність і, зрештою, життєвість.

Знання процесу творення прислів'їв та приказок допомагає глибше зрозуміти різні аспекти матеріальної та духовної культури народу. Досить було сучасному англійцеві вилучити з ужитку такий предмет, як спеціальні рукавиці для підрізування живоплоту, і разом з цим відійшов до мовного пасиву вислів «Такий, що й рукавицею гідко доторкнутись». Замінив його вислів «Такий, що й жердиною гідко доторкнутись» — мається на увазі жердина, якою відштовхували барки, що колись неквапом пливли рівнинними англійськими річками та каналами. Зрозуміло, що для сучасної Англії ця реалія — також анахронізм, і, можливо, вона теж колись поступиться в цьому прислів'ї якомусь іншому образу. Процес творення фольклору безперервний. У стрімкому темпі XX століття механізм цього культурного явища принципово не змінився. Прислів'я має бути змістовним, лаконічним, контекстуально гнучким, має узагальнювати ситуацію, давати моральну пораду, поступово набираючи метафоричності. Репліку чергового на вокзалі пероні чи в метро, зауваження полісмена, що регулює рух на гомінкому перехресті: «Watch your step!» (дослівн. «Дивись, куди

йдеш!») — сприймають буквально. Та все частіше тепер цей вираз вживається в переносному значенні — як моральна пересторога. Можливо, ми є свідками народження нової паремії, типової для наших днів.

В розвитку англійської демократичної культури особливу цінність мають максими, які визначають позитивні риси людського буття, складають життєвий ідеал простого англійця. Народ Британії за свою довгу історію пережив чимало воєн і тому, як і всі інші народи світу, понад усе прагне миру. В часи виснажливої Столітньої війни (1337—1453) чи в жорстоких сутичках між Ланкастерами та Йорками (1455—1485) народ, що став жертвою кривавого феодального розбрату, виголосив: «Хто проповідує війну, той чортів капелан». Народний мораліст чужі загарбницькі інстинкти: «Краще з'їсти яйце в мирі, ніж вола у сварці». Фольклорна мудрість справедливо застерігає тих, хто забуває про права інших. Жити в мирі, працювати на своїй землі для щастя людей допомагає дружба. «Що один, що й нікого» — каже прислів'я. Але треба вміти вибрати друзів, і характерна для паремій контрастна побудова унаочнює цю діалектику буття:

«Хто друг усім — той нікому не друг». Аналогічне за структурою прислів'я — «Той ніколи не матиме справжніх друзів, хто боїться мати ворогів» — доповнює моральну теорію новим підтекстом. Перевіряє ж теорію життя: «Друга не спізнаєш, поки в скруті не побуваєш» — одне з найпопулярніших в Англії прислів'їв.

Людина понад усе цінує свободу: «Краще їсти боби на волі, ніж ласощі у в'язниці». Простий англієць завжди вміє поставити на місце тих, хто надто чваниться своєю вищістю; мудрим порадиником була в таких випадках і природа («Кожен дуб жолудем був»), і історія («Не всі Стюарти рідня королям»). Дух вольності бринить у гордих словах «Кров у кожного давня»; в них — віра у споконвічність народу, в силу волелюбних традицій.

Англієць, як і кожен народ, любить свій край. Почуття патріотизму забарвлює славнозвісне «Мій будинок — моя фортеця», яке, очевидно, не можна інтерпретувати тільки як свідчення кастової гордості, феодальної пихи або ж начебто власитивого всім англійцям крайнього індивідуалізму; адже «фортецею», гідною того, щоб захищати її до останнього подиху,

невідомий автор цього афоризму міг назвати й просту хатину ремісника, й халупу селянина. А давніше, життєствердне «Чи то Захід, чи то Схід, нема краще, як свій рід» не суперечить у моральному кодексі народу повазі до інших народів та культур, інтернаціоналізмові народної психології.

Моральні ідеали, відображені у фольклорних афоризмах, мають велике значення у формуванні характерних соціально-історичних типів і в реальному житті, і в культурному мисленні народу. В тісному зв'язку з ними розвивається образ позитивного героя в демократичній, гуманістичній традиції англійської літератури. В цьому розумінні зібрання англійських прислів'їв та приказок — своєрідний ключ для правильного сприйняття кращих надбань англійської культури. За народними принципами, «Чеснота сама як масток», і цінувати в людині варто душевну щедрість та доброту: «Добрий той язик, що не каже лихого, й добре те серце, що не думає такого». Однак треба вміти захищати добро: «Лихого шкодуєш — доброму шкодиш». В останньому афоризмі відбиваються й такі характерні риси народної психології, як

прагнення дії, активності. Мабуть, ще за часів Робіна Гуда, славетного оборонця бідняків, народився вислів «Доброго лучника не по стрілі пізнають, а по цілі». Дія — найвищий критерій оцінки людського життя: «Життя в тому, щоб іти вперед», «Найкоротша відповідь — вчинок», «Добрі вчинки — краще, ніж добрі наміри». Прислів'я не просто моралізує: його виховне значення нерідко залежить і від перчинки критики, відвертої іронії в ньому: «Одне — словами пишатися, інше — в бою змагатися».

Прислів'я відображають головні сфери діяльності та інтересів англійського трудящого люду. Їхніми творцями були будівничі («Який тесля, такі й стружки»), хлібороби («У старого вола рівна борозна»), рибалки («Риби в морі на кожного вистачить»). Об'єднує ці «професійні» афоризми одна думка: «Що варто робити, варто добре робити». Дістається в англійському фольклорі ледарям: «Ледачій вівці й власна вовна важка». Ознакою ж досконалості є для майстра набутий у праці досвід: «Унція практики варта фунта приписів», «Найкраще річку знає той, хто перейшов її вброд». І силу думки англієць вимірює реалізацією за-

думаного. «Досвід — дитя думки, думка — дитя дії» — прекрасна настанова у вічному процесі пізнання світу.

Джерелом творення прислів'їв може виступати повсякденність у її найбільш прозаїчному вбранні. Забарвлені іскорками іронії буденні спостереження — «Нова мітла чисто мете», «У багатьох кухарів суп зіпсований». Невичерпним джерелом натхнення в англійському фольклорі лишається природа — поетична, мальовнича та примхлива. Спостереження над нею ставали у пригоді хліборобам та мореплавцям: «Березнева трава не на добро», «Який квітень та май, такий буде й урожай», «У квітні така погода, що раз сонце, раз негода»... Англійці — природжені корабелі й моряки, тому не дивно, що море фігурує у безлічі англійських паремій: «Загубився як крапля води в морі» — кажуть про непомітного. «Великому кораблеві — глибоку воду» — так оцінюють заслуги видатної особи. «Кожен приплив мас свій відплив» — потішають людину в горі. «Не оцінюй корабель з берега» — застерігають необачного. «Втратив корабель, та зберіг на гріш смоли» — сміються із скупого. Народне слово служить і зброєю в боротьбі з моральним та соціальним злом.

Різко формулюють англійські прислів'я гіркі істини світу гноблення: «Тяжко робить — голий ходить», «Сила підмінює правду», «Повному гаманцеві друзів не бракує», «Що більший негідник, то дужче таланить». Для сміливого слова немає непорушних авторитетів — ні королівських («Не покладайся на вдячність королів»), ні аристократичних («Поки сир до короля донесуть, половину самі розберуть»), ні клерикальних («Не кожен чернець, хто під клобуком ходить»). Народна мораль, по своїй суті доброзичлива й терпима до людських слабостей, стає суворою, коли йдеться про запобігання перед «сильними»: «Той, хто всім догоджав, ще й не родившись, дуба дав».

Прислів'я як дзеркало історії відбивають життя і хатин, і палаців, і будинків поважних буржуа. Ці останні лишили в англійському фольклорі свосерідний пам'ятник «традиційній англійській обачливості»: це й знамените «Не турбуй турботи, поки турбота тебе не турбує», і аксіома буржуазної поміркованості — «Не все роби, що можеш; не все витрачай, що маєш; не всьому вір, що чуєш; не все кажи, що знаєш». А втім, яким викликом міщанський обмеженості й боя-

гузтву звучать прислів'я, народжені в інших соціальних умовах: «Як стрибаш — подивись, як стрибеш — не оглядайся», «Або коня виграти, або й сідло програти», «Краще вродися щасливим, аніж багатим».

І в житті, і в мистецтві цінує англійський народ відвертість: «Що з серця вийшло, до серця й доходить». А найбільше шанує правду, якою б суворою вона не була. «Половина правди — часто ціла брехня» — слушно каже народ. Максималізм народної моралі протистоїть тим макіавеллівським перекрученням, що їх зазнає ця істина в потоці буржуазної дійсності. Хтось правдиво сказав: «У справедливості свинцеві ноги, але й руки свинцеві». В цьому прислів'ї — вимушене визнання того, що соціальна справедливість нелегко торус собі шлях, але й незламна віра в те, що справедливий суд над злом неодмінно відбудеться. Звідси й інші закони народного життя й народної боротьби: «Мале до малого, то й буде велике», «Слабкі, об'єднавшись, стають сильними».

Для впливовості моральних істин та соціальних ідей, виражених у прислів'ях та приказках, багато важить їхня форма.

Витворені індивідуальною фантазією паремії, шліфуючись багатовіковим вжитком, набувають художньої довершеності. Найчастіше в англійських прислів'ях контрастують зміст і художній образ, а весь вислів лишається ритмічно гармонійним: «Кожне біле має свою чорноту, кожне солодке свою гіркоту». Використовує фольклорна традиція виразні можливості гіпербол: «Не конче кішку в сметані топнити» — зауважують перозеудливому; «У нього всі гуси — лебеді» — кажуть про брехуна; «Вірить, що Місяць із зеленого сиру» — характеризують довірливого простака. Символи, які вживаються в прислів'ях, як правило, конкретні й прозорі: «Носити своє серце на рукаві» (тобто всім напоказ) — означає бути занадто довірливим... Властива англійській мові схильність до метафоричності позначається і в процесі розвитку паремій. Внаслідок цього приказкові звороти «зелений, як трава» чи «червоний, як буяк» рідко стосуються кольору предмета, а в порівнянні «холодний, мов огірок» ідеться не про погоду, а про чіпуюсь особисту вдачу. Залюбки вдаються творці англійського фольклору до гумористичних парадоксів: наприклад, у вічно-

му інтелектуальному змаганні слабкої та сильної статей тут вживаються такі аргументи:

Він: «Холодний пудинг покаже, яке твоє кохання».

Вона: «Жіноча рада мало чого варта, але дурень той, хто нею не скористається».

Переклад паремій — справа, в якій, як ніколи, недопустимі автоматизм і буквализм, де творча фантазія й наукова точність, знання історії, етнографії та тонке відчуття мови оригіналу й перекладу мають органічно доповнювати одне одного.

Збірка кращих зразків англійських прислів'їв та приказок розкриває перед читачем невичерпні можливості фольклору і викликає пошану до англійської народної культури.

Наталя ЖЛУКТЕНКО

Істина силі крила дає

Проти правди брехня безсила.

○

Істина — дочка часу.

○

Правда — це ковадло, на якому багато молотів пощербилося.

○

Правда ніколи не старіє.

○

Правда кутків не шукає.

○

Правда дивніша за вигадку.

○

Віч-на-віч,
то й правда розкриється.

Краще сказати гостру правду, ніж
лагідну брехню.

°

Не налазь правді на п'яти, щоб зубів
не збирати.

°

Істині красномовство не потрібне.

°

Половина правди — часто ціла
брехня.

°

Вчини раз не по правді, і цьому
кінця не буде.

°

Лихого шкодуєш — доброму шкодиш.

°

Сонце всім сяє однаково.

°

День і в шпарину видно.

°

Кожен котроїсь матері син.

Людина — не кінь, хоч би й у стайні
народилася.

°

Кров у кожного давня.

°

Кожен півень на свій лад співає.

°

Кожен носить пояс на свій спосіб.

°

Не всі Стюарти рідня королям.

°

Свої шкіри не змінюй.

°

Що одна людина робить, те й інша
може.

°

Життя — не тільки пиво й кеглі.

°

Не живи довго, а живи добре.

°

Життя коротке, а час швидкий.

В житті, як і в злиднях, з ким
тільки не поведешся!

○

Життя в тому, щоб іти вперед.

○

Краще померти з честю, як жити
з ганьбою.

○

Ми живемо вчинками, а не роками.

○

Добрий вчинок ніколи не пропаде.

○

Краще забаритись, аніж помилитись.

○

Доброго лучника не по стрілі
пізнають, а по цілі.

○

Запряг зірку в свого воза.

○

Краще хай заздять,
а не жаліють.

Похвала робить добрих кращими,
а поганих гіршими.

Доля мінлива, і це справедливо.

Журба й радощі одне за одним ідуть.

Як у тузі жити, то хоча б не
в злиднях!

Раз на рік і впасти не шкодить.

На кожній стежці своя калюжа.

Нема сонця без тіні.

Кожного оселедця за його власні
зябра підвішують.

Кожен лис лупісві своєю шкурою
платить.

Тричі всякому личить.

Кого в травні повісили,
той серед літа млинців не їстиме.

Що втратиш на гойдалці,
те надолужиш на каруселі.

Море парікає, що води немає.

Король каже: «Пливи», а вітер каже:
«Ні».

Важко плисти під вітрилами,
коли вітру немає.

Як припече, то й голій побіжить.

Хто для шибениці вродився,
той не потоне.

Поцастило тому вугрові,
з якого шкури не здерли.

Як не поталанить,
то й у чашці втопишся.

○

Не міняй певності на надію.

○

У кожному краю сонце зранку
сходить.

○

Знегода випробовує людину.

○

Щастя легко знайти, але важко
втримати.

○

Чеснота і щастя — як мати й дочка.

○

Талан далі сягає, ніж довгі руки.

○

Хто має талант, тому ради не треба.

○

Недоля не займе, кого доля
береже.

Коли щастя йде в руки,
тільки дурні байдикують.

○

Доля до того добра,
хто її не прогавить.

○

Талан ніколи не приходить запізно.

○

Найкращі груші падають свині в рот.

○

Добре танцюється, кому доля грас.

○

Хто пливе за течією,
тому гребти не треба.

○

У спокійному морі кожен — лоцман.

○

В єднанні — перемога, у розбраті —
поразка.

○

Птахи одної породи легко доходять
згоди.

Легко плавати, коли тебе
підтримують за голову.

Той дає двічі, хто дає до речі.

Даси вчасно мале, то й великого
не треба.

Де є бажання, там є й вихід.

Бажання спокою не має.

Від бажання мішок не буде повний.

Ми живемо тим, чого ждаємо,
а не тим, чого досягаємо.

Охота купувати, а гроші платять.

Надія — добрий сніданок,
та погана вечеря.

Від несправдженої надії
серце болить.

Хто живе надією, той танцює
без музики.

Якби не надія,
серце не мало б чим жити.

Хто чекає,
той всього дочекається.

Хто на когось покладається, той
кепсько обідає, а вечеряє ще гірше.

Небезпека — це ще не втрата.

Краще раз небезпеки зазнати, аніж
у страху завжди пробувати.

Небезпека — сусід безпеки.

Мужність мало що може
без обачності.

Легко обороняти замо́к, що ніколи
не зазнав облоги.

Великому кораблеві — глибоку воду.

Доля сміливого любить.

Сміливий поглядом більше зробить,
ніж боягуз мечем.

Свій страх тримай при собі,
а мужністю ділися.

Безстрашна людина сама собі
порятуюнок.

Сміливим вчинкам сурма
не потрібна.

Човнам краще берега триматися,
а кораблям можна й у море
вибиратися.

Нічим не важиш — нічого
й не здобудеш.

Смілива та миша, що живе в kota
у вусі.

Зацькований кіт може стати левом.

Одне — словами пишатися,
інше — в бою змагатися.

Хто кропиви не боїться,
того вона не жалить.

Укріплене місто за годину
не візьмеш.

Хто весь час сидить у долині,
ніколи не перебереться
через гору.

Дивись уперед, щоб не опинитися
ззаду.

Хто несе добру новину,
той сміливо стукає в двері.

Або в'язи скручу, або свого доскочу.

Або коня виграти, або й сідло
програти.

Як застукали зненацька,
то вже наполовину розбили.

Меч меча у піхвах трима.

Справедлива війна краще від
несправедливого миру.

Хто проповідус війну, той чортів
капелан.

Війна — забавка королів.

°

Війна плодить злодіїв,
а мир їх вішає.

°

Краще куций мир, ніж довга сварка.

°

Свобода дорожча від золота.

°

Там немає волі, де всі командують.

°

Там людина вільна,
де їй не загрожує кривда.

°

Краще худа свобода,
ніж сите рабство.

°

Свобода — це не попуст.

°

Хто втрачає свободу,
той втрачає все.

Краще їсти боби на волі,
ніж ласощі у в'язниці.

°

Ніхто не любить своїх кайданів,
хоч би вони й золоті.

°

Котові й на короля вільно дивитись.

°

Чи то Захід, чи то Схід, нема краще,
як свій рід.

°

Рідний дім — це рідний дім,
завжди нам затишно в нім.

°

Мій будинок — моя фортеця.

°

У власному домі кожен — король.

°

Дім рідної країни
ясніший від вогню чужини.

°

У своєму домі кожен сам собі
проповідник.

Краще сухий хліб дома,
ніж печеня в чужому краю.

Кожен нахилиється перед кущем,
що дає йому притулок.

Можна любити свій дім,
і не вилазячи на гребінь даху.

Погана та рука,
що голові не оборона.

Як дуже далеко на схід,
то це вже захід буде.

Орли літають одинцем.

Найперше кожен сам собі
доброчинець.

Кожен свого щастя будівничий.

Кожна діжка повинна на своєму
дніщі стояти.

Кожен до самого себе найближче.

Він сам собі предок.

Зважай на інших людей,
але найбільше на себе.

Кожен мельник править воду
на свій млин.

Сорочка близько до тіла,
але шкура ближче.

Хто сам собі ворог,
той нікому не друг.

Поважай сам себе, коли хочеш,
щоб інші тебе поважали.

о

Веслуй у своєму власному човні.

о

Чужого теляти корова не лизатиме.

о

У гурті з добрими людьми
і сам таким станеш.

о

У великому гурті веселіш, але й у
малому не сумніш.

о

Гарна та хата, що добрими людьми
багата.

о

Свого супутника пізнаєш у довгій
подорожі й малому заїзді.

о

Веселій товариш —
як повіз у дорозі.

Горе поділить на двох —
легше для обох.

о

Як товариства нема,
то й казна-кого запросиш.

о

З собакою дружи, а в руці дрючка
держи.

о

Юрба має більше голів,
а не умів.

о

Краще самотина, як лихе товариство.

о

Трос можуть бути у згоді,
коли двох відсутні.

о

Той не вартий життя, хто живе
лише для себе.

о

Довіра — така рослина, що поволі
росте.

Хто втратив довіру,
той помер для світу.

Один — це й не число.

Одна бджола — ще не рій.

Добрий приятель — найближчий
родич.

Щирий друг — назавжди друг.

Нема лікаря, як щирий друг.

Той справжній друг, хто позаочі
добре про нас каже.

Друга важко знайти й легко
втратити.

Найкраще дзеркало — давній друг.

Багаті ті, хто має щирих друзів.

Все гаразд у того,
кого ближні люблять.

Те не втратилося,
що другові припало.

Що має — те твоє,
що твоє — те має.

Коли друг просить,
тоді завтра немає.

Той лиш друга матиме,
хто сам другом буде.

Поділена радість —
ще більша радість.

Справжня дружба —
обопільна.

Я не можу бути тобі і другом,
і улесником.

○

Не той друг, хто жаліє,
а той, хто допомагає.

○

Його можна й ударити:
він друзів не має.

○

Хто без друзів,
той як мертвий.

○

У другому впевниш ще до скрути.

○

Друзі як струни: їх не треба
надміру напінати.

○

Той ніколи не матиме справжніх
друзів, хто боїться мати ворогів.

○

Хто друг усім —
той нікому не друг.

Сусіда люби, але тину не розвалюй.

○

Після сварки як не мирись,
а колишньої дружби не буде.

○

Близький сусід краще від
далекого родича.

○

Краще відвертий ворог,
ніж лицемірний друг.

○

Краще новий друг,
ніж давній ворог.

○

Краще насуплений приятель,
ніж усміхнений ворог.

○

Один ворог — забагато,
сто друзів — замало.

○

Чисте сумління —
для душі свято.

Чисте сумління і в громовицю єнить.

Краще чистий піст,
ніж брудний сніданок.

Той здобув подвійну перемогу,
хто переміг самого себе.

Чеснота сама собі нагородою.

Не продавай чесноти задля
багатства.

Чеснота — це краса розуму.

Чеснота — єдина справжня
шляхетність.

Чеснота й ремесло —
найкращий спадок дітям.

Чеснота не на язиці, а в серці.

Чеснота ніколи не старіє.

Хто сіє чесноту, той пожне славу.

Чесність — найкраща політика.

Честь — це тінь чесноти.

Чемність обходиться дешево,
але багато дає.

Перед чемністю
всі двері розчинені.

Краще чесно відмовити,
ніж образливо дати.

Чесна людина і злодій
не думають однаково.

Добре ім'я і в темряві сяє.

Добре ім'я легше втратити,
ніж здобути.

Добрий кінь не буває
поганої масті.

Доброму собаці добра й кістка.

Як терпіння і час,
з листка шовковиці вийде атлас.

Краще потерпіти, ніж лихо вчинити.

Вдосталь мати —
все одно що розкошувати.

Коли достатньо, то це не мало.

Як добре, то й у міру.

Ні до чого те добро,
що запізно прийшло.

Як доброго занадто,
це ні до чого не придатно.

Краще — часто ворог доброго.

Як забагато води,
то й мірошник утопиться.

Краще шкоринка,
ніж зовсім без хліба.

Миршавенький куш
краще від голого поля.

Краще боса нога,
ніж зовсім без ноги.

Краще біля малого вогню грітися,
ніж біля великого пектися.

Краще маленька рибка,
як порожня миска.

Краще шматок пудингу,
ніж нічого від пирога.

○

Краще сьогодні яйце,
ніж завтра курка.

○

Краще трошки вранці,
ніж нічого весь день.

○

Година сьогодні варта двох узавтра.

○

Нема краще, як зразу.

○

Часом краще загубити, ніж знайти.

○

І найбільша посудина
має свою міру.

○

Найтемніше місце — під свічкою.

○

Кожне світло має свою тінь.

Нема насолоди без остороги.

○

Міль і в найкращому одязі
водиться.

○

Дорогий той мед, що з колючок
доводиться злизувати.

○

Краще вберегтися, ніж потім
лікуватися.

○

Якби хмар не було, ми б і сонцем
не тішилися.

○

Кожне біле має свою чорноту,
кожне солодке свою гіркоту.

○

У бджоли мед у роті,
а жало в хвості.

○

Краще їхати на спокійному ослі,
ніж на брикливому коні.

Краще рано, ніж пізно.

○

Краще пізно, ніж ніколи.

○

Що таке добро, найкраще знає той,
хто скуштував лиха.

○

Не в тому річ, чи дешево,
а в тому, чи добре.

○

Те не загубилось,
що врешті знайшлося.

○

Все добре, що добре кінчається.

Ласощі багатіїв —
сльози бідняків

У нещасті година за десять
здається.

○

Нещастя приходить некликане.

○

Нещастя розкаже, що таке щастя.

○

Лихо човном і без весла пливе.

○

Хто носить черевик,
той знає, де муляє.

○

Проти педолі нема огорожі.

○

Пропала дзвіниця —
пропадай і дзвін!

У кожного серця свій біль.

Рogi й сивина не від років.

Не всі ті веселі,
що жваво танцюють.

Вітрові не завадиш віяти.

Пошкодженому судну будь-який
вітер небезпечний.

І легка ноша важка,
як далеко нести.

Від клопоту й кіт сконав.

«Як звикнеш — то й нічого», —
сказав вугор, коли з нього
живцем шкуру здерли.

Пощастило, як корові,
що сама себе буцнула.

Рано хазяїном став —
скоро у найми понав.

На зорі задивився
і в калюжу звалився.

Велике горе й за малий час
може спіткати.

Біда людині розум дає,
а не багатство.

Скрута — добра наука.

Потреба свята не знає.

Чого не мав,
того й не втратиш.

Коли корабель тоне,
пацюки з нього втікають.

Не крамар той, хто не знає збитків.

Коваль чорний, і гріш його чорний.

Не знає корова, чого їй хвіст вартий,
поки його не втратить.

Нещастя найкраще терпить той,
хто вміє його приховувати.

У кого одежа горить,
той добре чує вогонь.

Найважче те лихо терпіти,
що сам на себе накликав.

Досить і того лиха,
що колись був щасливий.

Лиха пригода рідко сама ходить.

Як дощ, то й зливою.

Нове горе — давнє будить.

Хто не в добрі живе рік,
той ще сім років житиме в горі.

Лихо прилітає на крилах,
а відходить пішки.

Три переселення — як одна пожежа.

Здер у себе з живота,
щоб прикрити спину.

Багатий волоцюга:
дві сорочки й одна лахманина.

Втік від громовиці,
та потрапив під блискавку.

З казанка та в полум'я.

Краще нахилитись,
аніж ізломитись.

Краще малий збиток,
ніж велике горе.

Краще добро віддалік,
ніж лихо напихваті.

Ліпше під порогом чорта мати,
як із хати його витуряти.

Чорт знайомий кращий від чорта
незнайомого.

Краще вовну віддати,
ніж вівцю.

Велике горе лікує від меншого.

Між двох лих нема що й вибирати.

Горе горем не загоїш,
а лише подвоїш.

Той, хто падає, не допоможе тому,
хто внизу.

Кожна хмара сріблом підбита.

І на лиху годину приходить
лиха година.

Тиша люба після бурі.

Після чорних хмар ясна погода.

Живе так, що ледь вистачає
від руки до рота.

Одне яйце, та й те протухле.

Коли дерево звалено,
кожен до нього з сокирою.

На потульного коня й мухи летять.

Тяжко рббить — голий ходить.

Подертий рукав тримає руку ззаду.

Такий бажаний, як вода в черевиках.

В порожній кишені чорт танцює.

Той по правді бідний,
хто й пообіцяти нічого не може.

Бідному не довго зі столу прибирати.

В тій одежі, в якій народився.

Перекотикамінь мохом не обросте.

Не сором бідним бути,
сором цього соромитись.

Бідність — не злочин.

Вовтузяться, як дві свині
в одному мішку.

Жебракові чхати на злодія.

Нужа — це жебракове товариство.

Старець не зіб'ється з дороги.

Терпи багатство, а бідність і сама
себе витерпить.

Великі дерева малим не дають рости.

Коли Адам орав, а пряла Єва,
де родослів'я було древо?

Знатне походження — вбога
страва за столом.

За дворянське звання на ринку
й бушелі зерна не купиш.

Хто по кущах б'є,
а хто птаха ловить.

Один стільця робить,
а інший на ньому сидить.

Котрий кінь найбільше везе,
того й найбільше поганяють.

Яка там розмова між гладким
і худим!

Осел везе вино, а п'є воду.

Одна дума в коня,
інша у вершника.

У суперечці з курми тарган
завжди винен.

Якщо служникові не платиш,
він сам собі заплатить.

Коли ворона летить,
то й хвіст її за нею.

Менше багатство — більше спокою.

Багато золота — багато й клопоту.

Хто недолі не знає,
тому добро докучає.

Багачеві треба доброго шлунка.

Лев'яча шкура дешева не буває.

Бідні ми, якщо наше багатство
коверзує нами.

Як у мене вівця і корова,
кожен до мене: «Будьте здорові!»

Багатий не знає, хто йому друг.

Народився із срібною ложкою в роті.

Кому тепло, той думає,
що й усім так само.

Золоті кайдани міцніші
від залізних.

Терезам однаково, чи золото,
чи олово.

Сьогодні в золоті,
а завтра в могилі.

Рибалить срібним гачком.

Вантажений золотом осел
і на дах замку вибереться.

У срібла й звук срібний.

Мерзота і злото тримаються гурту.

Честь і зиск в одному мішку
не лежать.

Гроші самі говорять.

Гроші добрі служники,
та погані пани.

За гроші й казанок закипить.

Готівка — це готові ліки.

Любов до грошей і любов до науки
рідко сходяться.

Розкрив гаманець —
розкриєш і мішок.

Не загравай ані з жінками,
ані з грішми.

В кого грошей нема,
тому й гаманець мати дарма.

Нема грошей — і отчешашу не буде.

Як у кишені порожньо,
то й на базарі не забаришся.

Нема грошви — не буде й гри.

За ніщо нічого,
і дуже мало за півпенса.

Як воно ніщо,
то йому нічого й не загрожує.

Як нічого не покладеш в гаманець,
то нічого з нього й не дістанеш.

Краще самим гавкати,
ніж таких дорогих собак купувати.

Потрошку, але часто —
то й гаманець буде повний.

Сім років беріг,
а на восьмий знадобилося.

Двічі капелюха торкнись,
перше ніж раз сягнеш у гаманець.

Не витрачай, де можеш заощадити;
не заощаджуй, де мусиш витратити.

Хабар не стукає, як заходить.

Хабарництво і злочинство —
як родичі.

Або ти ведь діло,
або воно тебе поведе.

Дешево — найдорожче.

Що мало коштує, того й не цінують.

Краще купувати, аніж позичати.

Коли маєш одного коня,
то й другого тобі позичать.

Віддавай тією самою посудиною,
що й позичав.

Малі борги легко платити.

Хто любить у борг брати,
той не любить віддавати.

Не згадуй моїх боргів,
як не збираєшся їх платити.

Позбувся боргів — як забаватів.

Нема боргів — нема й небезпеки.

Порожній той гаманець,
в якому повно позичених грошей.

Борг — найгірша бідність.

У кредиторів краща пам'ять,
ніж у боржників.

Позичений одяг ніколи добре
не прилягає.

Краще лягти без вечері,
ніж встати з боргами.

Не доведи господи потрапити
до чотирьох будинків: лихварні,
шинку, шпиталю й в'язниці.

Закони ловлять мух,
а шершнів випускають.

Злодюжок вішають,
а злодюги втікають.

Що король хоче, те й закон хоче.

У королів довгі вуха.

Що може миша супроти kota?

Королі творять закони,
але перші й порушують їх.

Король може дати рицарське звання,
але не дасть шляхетності.

Дві господині в одній хаті
ніколи згоди не дійдуть.

Хто не вміє скорятись,
той не вміє й командувати.

Сила сходить за правду.

У суді кожен сам за себе.

Хто живе в суді,
той помре на соломі.

У гусячому суді лисиця не суддя.

Довго в суді — глибоко в пеклі.

Так багато людей у суді,
і всі чужі.

Краще погана згода,
ніж добрий позов.

Якби не було лихих людей —
не було б і добрих адвокатів.

Адвокатовій раді гріш ціна,
коли вона дармова.

Адвокат ніколи не позивається.

Добре діло йде,
коли розум пораду дає

Мудрість — багатство мудрого.

Краще розум, ніж багатство.

Без мудрості нема справедливості.

Двері мудрості ніколи
не замкнуті.

Мудрість не завжди
з роками прибуває.

Розумний удень і вночі не дурень.

Нема такої голови,
щоб у ній весь розум.

Дорога та мудрість,
за яку досвідом платиш.

Розуму людина щодня вчиться.

Розумному й слова досить.

Нема мудрості над щирість.

Ніч — матір розуму.

Розум і мудрість добрі про запас.

У розумної голови рот стулений.

Розум не в бороді.

Нема такого, щоб геть завжди
був розумний.

Добрий суддя розуміє швидко,
а вирішує повільно.

Купований розум дорого обходиться.

Запізнілий розум дорого коштує.

Добрий той розум, що під кінець.

Часом розумно й дурня клеїти.

Дрібний розум
дрібницями й тішиться.

Кожному вільно думати те,
що він не важиться сказати.

Думка має добрі ноги.

Думка буває сміливіша,
ніж слово.

Говори, як люди кажуть,
але думай по-своєму.

Думати — зовсім не те, що знати.

Уява може і вбити, і вилікувати.

Уява живе довше, ніж краса.

Знання — не тягар.

Той знає досить,
хто знає, як учитись.

Знання замелоду —
мудрість на старість.

Тільки неук своїм знанням
хвалиться.

Знати все — нічого не знати.

Мельник і не відає,
як багато води тече повз млин.

Знає, як жебрак свою торбу.

°

Глядачам видніше, ніж гравцям.

°

Хто вміє друкувати,
той і читати втямить.

°

Запал без знання, як вогонь
без світла.

°

За науку хоч і платиш,
зате розум свій збагатиш.

°

Запитавши, нічого не втратиш.

°

Вчися мудрості на чужій дурості.

°

За один день ніхто ремесла
не опанує.

°

Голяр учиться своєму ремеслу,
голячи телепнів.

Кухар на своїй кухні не вчиться.

°

Багато шукаєш — дещо знайдеш;
мало шукаєш — нічого не знайдеш.

°

Швидко вивчиш —
швидко й забудеш.

°

Книжку вибирай,
як вибрасаєш друга.

°

У науки тільки один ворог —
неуцтво.

°

Де незнання не провиня,
нащо там розумним бути?

°

Краще й не родитись,
як неуком жити.

°

Якір завжди в морі,
та ніколи не навчиться плавати.

Хто не вмiє плавати, той iде на дно.

◦

Людина без знання як мертва.

◦

Хто мало знає,
той часто це повторяє.

◦

Хто нічого не знає,
той усьому довіряє.

◦

Досвід шкiл не тримає,
вiн кожного вчить поодинокi.

◦

Добрий спосiб довго може ставати
в пригодi, але ж не завжди.

◦

Вмiлi ховачi — добрi шукачi.

◦

Доброму ковадлу молота не страшно.

◦

Найкраще рiчку знає той,
хто перейшов її вбiд.

Пройшов крізь товсте й тонке.

Обпікшись раз, дитина до вогню
й не підступить.

Убив двох птахів однією каменюкою.

Капелюх не на одну зливу.

Не тільки риба в морі водиться.

Не всі ключі на одному поясі.

Що старіша гуска,
то важче обскубти.

Що поклав у діряву миску —
те втратив.

Моряки круг світу обпливають,
та в жодному краю не бувають.

Праця все долає.

Що варто робити —
варто добре робити.

Роботу полегшуй, але не кидай.

Спершу справа, а потім забава.

У співака ремесло в горлі.

Як сам зробив,
то й добре вийшло.

У доброму домі все швидко
робиться.

У добрих коней короткі милі.

Поки не спробуєш, не знаєш,
на що здатен.

Унція практики варта
фунта приписів.

Щоб дізнатись, який пудинг,
треба його з'їсти.

Лягай спати з ягням,
а вставай з жайворонком.

Працьовитість — права рука
добробуту, а ощадливість —
ліва.

Доброго коня рідко треба
підострожувати.

Хто рано лягає і рано встає —
здоров'я, багатство і ум в того є.

Гляди свого діла,
і воно глядітиме тебе.

Рання пташка черв'яка ловить.

Хто відстав, той мусить доганяти.

Найкращий блиск
від вилощених ліктів.

Старанність — мати успіху.

Хочеш землю орати —
мусиш або плуг тримати,
або коня поганяти.

Якщо плуг міцно не тримати,
доброї оранки не видати.

Свій тягар не обтяжує.

Легке те, що охоче робиш.

Де багато рук, там робота легка.

Так легко, як горох луштити.

Як швидше, то й краще.

Вчасний стібок дев'ятох вартій.

Відкладання — часу обкрадання.

Хто не хоче, коли може,
коли схоче, вже не зможе.

Через низький тпн легко
й перескочити.

Небо тому допомагає,
хто сам рук не складає.

Перший нагодився —
першому й подали.

Курці і з одним курчам клопіт.

Вродився котом, то мишей ловитиме.

Хура туди їде, куди кінь її везе.

Коли казанок кипить,
в нього муха не влетить.

Ранній сіяч у пізнього не боржник.

Хто їсть усмак,
той і працює неабияк.

Багатьма ударами й дуб
можна звалити.

Найкраща риба — у глибокій воді.

До дна моря глибока дорога.

Горіх смачний,
та шкаралупа тверда.

Мед солодкий, та бджола жалить.

Який тесля, такі й стружки.

У дружини шевця найгірше взуття.

Поганий псе ніколи вовка не бачить.

Поганий той кінь,
що на харч собі не заробить.

У нього й масло до хліба не пристає.

Зробив коням на сміх.

Дай сопілкареві пенса,
щоб заграб, і два, щоб перестав.

Після смерті лікар прийшов.

У відчинені двері собаки входять.

Масло в огонь лити —
не значить огонь гасити.

Ні риба, ні м'ясо,
ні добрий оселедець.

Не кожен, хто взутий, уже й готовий.

Короткі жнива — малі заробки.

Хто від діла до діла кидається,
той на неділю без хліба лишається.

З поспіху виходить посміх.

Тільки тоді треба поспішати,
коли бліх хапати.

Його черевики з побігущої шкіри.

Хто менше спішить,
той більше встигає.

Швидко достигає —
швидко й зігниває.

І хто надміру спішить, і хто надміру
бариться, однаково спізниться.

Навкругним шляхом
найближче додому.

Найважчий крок —
через поріг ступити.

Перший удар за два проходить.

Як добре почав —
півділа утяв.

Як ніколи не кінчати,
то краще й не починати.

Що почалося клоччям,
те не кінчиться шовком.

Без господаря дім мертвий.

Під господаревим оком
і кінь гладшає.

○

Господарів догляд —
найкраще добриво.

○

Хто не розтринькує —
нужди не знає.

○

Коли кожен підмете у себе під
дверима, буде чистим усе місто.

○

Відкладає на дощовий день.

○

Ощадливість — добрий служник,
та кепський господар.

○

Бідна та миша,
в якої одна нірка.

○

Хто олію розливає,
у того пальці масні.

Поводься на городі,
як і в господі.

○

Яку маєш тканину,
таку й край собі одежину.

○

Кусючого пса держи
на короткому смикі.

○

Річку переходи, де наймілкіше.

○

Перше подивись, а тоді стрибай.

○

Коли замуляє,
згадаєш старий черевик.

○

Як вітер дме,
так і вітрила наставляй.

○

Коли маєш собаку, сам не гавкай.

○

Перш ніж пити зі струмка,
глянь, відкіль він витіка.

Мішка зав'язуй, поки не повний.

Плаща не забувай, хоч і сонце сяє.

Хоч і дощ іде, лійки не викидай.

Чого не маєш, того й не віддаси.

Можеш пригнати коня до води,
але пити його не примусиш.

У понеділок уранці не шукай
суботнього вечора.

Хто не може коня поганяти,
той сідло поганяє.

Дарма з сухої криниці
воду набирати.

Не світи свічки перед сонцем.

Не роби дверей ширших
за самий дім.

○

Не підпалюй свого дому
зі злості на Місяць.

○

Не рубай дуже високо,
щоб не впала тріска в око.

○

Не спалюй будинку,
щоб спекатись миші.

○

Туману віялом не розвієш.

○

За шнурки власних черевиків
сам себе не підтягнеш.

○

Не конче кішку в сметані топити.

○

Не зловивши,
риби не покуштуєш.

Не кажи «знай наших»,
поки не вибрався з лісу.

○

Не напинай лука,
поки не прилаштував стріли.

○

Не виливай брудної води,
поки не приніс чистої.

○

Поки черевики не розносилися,
не розганяйся бігти.

○

Не тоді плаща шити,
коли починає дощити.

○

Різка не зробиш
із свинячого хвоста.

○

Не турбуй турботи,
поки турбота тебе не турбує.

○

Не йми тому віри,
що язик ворога каже.

Не вір усьому тому, що бачиш,
і половині всього того, що чуєш.

○

Не клади всіх яєць
в один кошик.

○

Не клади всю нощу
на кульгавого коня.

○

Не чіплай усіх дзвіночків
на одного коня.

○

Не брудни джерела,
з якого часом п'єш воду.

○

Не спирайся на поламану палицю.

○

Не йди вбрід,
коли не знаєш, яка вода.

○

Не можеш вкусити —
не вишкірюйся.

Живеш у скляному домі —
не шпурлай каміння.

○

Як у кеглі граєш,
палиці не бійся.

○

Не спіши ненавидіти
за першу шкоду.

○

Помста — така страва,
що її треба холодною споживати.

Шкурою того не приховаєш,
що в кістках сидить

Той не падав,
хто не видивався вгору.

У кожному вині осад.

Кожен біб має свою чорну цятку.

Про вади людини
на лобі у неї не написано.

І в головку цяха не кожен влучить.

З двох чорних
одного білого не буде.

Чорний чорним уже й буде.

Як спіткнувся — то, може,
ще й не впаде.

Хто з кульгавого сміється,
хай рівно ходить.

Нудний, як нетеча.

Сидить, як кіт на гарячій цеглині.

Такий, що й жердиною гідко
доторкнутись.

Він наче бик у посудній крамниці.

Поганий той вітер,
що добра не приносить.

З'їдений хліб швидко забувається.

Собаки у кожній країні
кусаються.

Хто ходить босий,
хай не садить колючок.

○

Коли голова з воску,
не ходи на сонці.

○

З поганого м'яса доброї юшки
не буває.

○

Себелюбство — кепський радник.

○

Нікого так не стережись,
як самого себе.

○

Лихий чоловік сам собі пекло.

○

Найлегше самого
себе ошукати.

○

Той порожнісінький,
хто собою лише повен.

Нечистому сумлінню
й ката не треба.

○

Нечиста совість —
як тисяча свідків.

○

Випуватому здасться,
що про нього тільки й мови.

○

Перше на себе озирнись,
а тоді мені докоряй.

○

Міряє чуже зерно своїм бушелем.

○

Кому добре ведеться,
тому все недогода.

○

Примха перед вітром іде.

○

У кого зуби болять,
у того ближні винні.

Буркунові спокійно не сидиться.

Підозра має вдвічі більші очі.

Силою в довіру не ввійдеш.

Не догодиш усьому світові,
та ще й власній жінці.

Хоч не кусючий,
зате гавкучий.

Як не може вкусити,
то хоч дряпне.

Хто погрожує, той рідко вдаряє.

Пес гавка на Місяць,
а тому й байдуже.

З кротовини робить верховину.

«Оце куряву ми збили!» — сказала
муха колесам.

Порожня бочка дужче торохтить.

Базікало гірше від злодія.

Твоя тасмниця — твій бранець;
випустиш її — станеш її бранцем.

Не всі ті мисливці,
що в ріжок сурмлять.

Пиха снідає в достатку,
обідає у злиднях, вечеряє в ганьбі.

Гордий розум і жебрацький
гаманець ідуть у парі.

Пихатий, як пес із двома хвостами.

Почервонів, як чорний собака.

Від надмірної цікавості
й кіт здох.

Над горням стояти —
окропу не діждати.

Як собака на ярмарку:
і тут, і там, і всюди.

Зневага — найгостріший докір.

Ганьба — не грім,
хіба що влучить.

Краще зовсім не чинити,
ніж, вчинивши, пожаліти.

Тяжка рана загоїться,
та лиха слава не розвіється.

Хто має лиху славу, той мовби
наполовину повішений.

Якщо палиця крива,
тінь прямою не бува.

Не все таке, як здається.

Мас сумління таке широке,
як каптур у моряка.

Собака й без хвоста собакою буде.

Галка в павичевому пір'ї.

Нечесний з одним —
нечесний і з двома.

Вада натягає машкару,
бо знає свою бридоту.

Як не любиш, коли дзвонить,
нащо смикаєш за мотузку?

Червоніє, коли чує,
але не соромиться, коли робить.

Дивиться в один бік,
а гребе в другий.

Не май двох облич
під одним каптуром.

Припада приховує гачок.

Біла рукавичка,
та брудна рука.

Залізний кулак
в оксамитовій рукавичці.

На язиці мед, а в серці — жовч.

В далекої птиці гарне пір'я.

Одного пенса вартий,
а на два розмальований.

І з зайцем біжить,
і з хортом полює.

Хвалиться вином, а оцтом торгує.

°

Позбувшись хвоста, лисиця і інших до того намовля.

°

На старість лисиця йде в черниці.

°

Святим на чужині — чортом удома.

°

Ближче до церкви — далі від бога.

°

За хрестом чорт причаївся.

°

Прочани рідко
святими вертаються.

°

Погана та процесія,
в якій чорт несе свічку.

°

Де бог має церкву,
там чорт ставить каплицю.

Стережи своїх гусей,
коли лис проповідь читас.

°

Чернець «не украдь» промовляє,
а сам гуску в рукаві тримає.

°

Хрест на грудях,
а диявол у серці.

°

Одним лицем до бога,
а другим до диявола.

°

Такий, що й масло у нього в роті
не розтане.

°

У нього хліб з обох боків
намащений.

°

Пливе під кожним вітром.

°

Лис багато знає, ловець іще більше.

І вовк, і лисиця з однієї ради.

Купує і продає,
а сам живе на збитки.

І рідного батька
при картах обдурить.

Купив лисячу шкуру за три пенси,
а хвоста продав за цілий шилінг.

Стережися мовчазного пса
і тихої води.

Тихо — воно й краще,
як сказала лисиця,
відкусивши півневі голову.

Злостивість сама собі
найбільше шкодить.

Коли зійшлись улесники,
диявол може спокійно спати.

Кіт запрошує мишу на бенкет.

Що більше гладити kota,
то вище він задирає хвоста.

Заздрощі цілять в інших,
а раять себе.

Заздрість нікого ще не збагатила.

На сусідській землі краще родить.

За дарунок доводиться платити.

В небіжчикових черевиках
не находишся.

Від пожадливості
й мішок рветься.

Лис і посивіє, а добрим не стане.

Кусень за куснем вовк усю вівцю
з'їсть.

Кіт заплющує очі,
коли краде сметану.

Око більше за черево.

Для його млина всі вітри добрі.

Він і серед пустелі
на гроші розживеться.

Відкусив більше,
ніж може пережувати.

Яблука по той бік паркану
найсмачніші.

Поки сир до короля донесуть,
половину самі розберуть.

У нього волосся
й крізь каптур росте.

Хоче один пиріг двічі з'їсти.

Найкраще те вино,
що чужим коштом.

Пхає ноги під чужий стіл.

Не той бідний, хто мало має,
а той, хто багато жадає.

Хабара не бере, але руку простягає.

За все вхопишся — все й утратиш.

Коли пси кількох зайців гонять,
жодного не здогонять.

Можна й власного пса довести
до того, що тебе покусас.

○

Від каменю дарма співчуття чекати.

○

Вогонь і вода жалості не знають.

○

Що в голого просити,
що в скупого.

○

У скнари і спина,
і живіт служать кишені.

○

Скнарість нічого додому
не приносить.

○

З чужого гаманця
кожен уміє платити.

○

Гроші в кишені
дірку пропалюють.

Що легко прогайнуєш,
те потім тяжко потребуєш.

○

Як будень у шатах,
то свято у лахах.

○

Хто має чотири, а витрачає п'ять,
тому гаманця не треба.

○

Від страху ліків нема.

○

Страх краще від садівника
стерезе сад.

○

Серце в черевиках опинилося.

○

Хто куца боїться,
птахів не наловить.

○

Ще й не болить,
а вже кричить.

Хто всі небезпеки наперед бачить,
той ніколи в море не попливе.

○

Хто боїться смерті,
той не живе.

○

Хто боїться листя,
хай не ходить у ліс.

○

Боїться того, хто торік помер.

○

Хто в очі тебе боїться,
той позаочі на тебе гнівиться.

○

Зі страху жах бере.

○

Боягуз часто помирас.

○

Хоробрий, поки не дійшло до бійки.

○

Боїться й на гуску цитьнути.

Зі страху боягуз хоробрим стає.

Де кішка боязка,
там миша хвальковита.

Для мишей гульня,
коли kota вдома нема.

Лається так, що аж повітря синіє.

Сварливий, як бляхар.

Довгий язик за зубами
не тримається.

Лайкою риби не зловиш.

Щоб посваритись, треба двох.

Плітка й брехня йдуть
рука в руку.

Що чернець, то й брехунець.

Брехня має короткі ноги.

Така правда, як я йому дядько.

Брехунам треба доброї пам'яті.

Брехунові не вірять і тоді,
коли правду каже.

Коли схочеш пса набити,
скажеш, що він сковороду з'їв.

Наклеп рубці полишас.

Розкажи це морському піхотинцеві!

Хай я тобі й брат,
але нащо мене за дурня брати?

Хто покладається на брехню,
той загине від правди.

Нероба сам собі винен,
що босий ходить.

Аби слава була, що рано встав,
а там хоч би й цілий день проспав.

Спішить, аж мухи
п'яти обсіли.

Так швидко, як курка
горіхи лущить.

Туди-сюди — й день минув,
а там дасть бог і неділю.

Кіт їв би рибу,
та лап не хоче мочити.

Не хоче кінь сідла посити,
хай і вівса не їсть.

Вулицею «Нехай колись»
приїдеш до будинку «Нікоби».

Нема пісні — не буде й вечері.

В ледачій голові вітри гудуть.

Ледачому виправдання не шукати.

Лінькові завжди ніколи.

Ледачій вівці й власна
вовна важка.

Ледареві найбільше
роботи дістається.

Хто за все береться,
тому ніщо не вдається.

Язик у нероби ніколи не гуляє.

Нероба замолоду —
злидар у старості.

Від неробства й розум іржавіс.

Коминів багато, а диму мало.

Що старий кіт, що молодий —
молоко хлебчуть однаково.

Шкапа, а їсть за доброго коня.

Як ковалів пес, що спить,
коли гунає молот, і прокидається,
коли за столом молотять.

Хто брехатиме, той і красти буде.

Хто вкраде яйце, той вкраде й вола.

Миряться, як злодії на ярмарку.

Людина в нестямі —
як вершник на скаженому коні.

Гнів сам себе карає.

Входячи в дім,
гнів лишай на порозі.

Лютий, як мокрий шершень.

Хто людині заподіє шкоду,
не простить цього їй зроду.

Гнів і поспіх — недобра рада.

День має очі, ніч має вуха.

Паркани мають очі,
а стіни — вуха.

У маленьких глечиків довгі вуха.

Дурень регоче без упину.

Хто сам з собою розмовляє,
той дурня за співбесідника має.

Корову хоч і в світлицю приведи,
то вона втече назад у хлів.

Дай ослові вівса, а він побіжить
шукати будяка.

Як став ослом, то хай не дивується,
що на ньому верхи їздять.

Якщо голова мала, то місця на розум
нема, а якщо велика —
то розуму не вистачає.

Дурна та риба, що двічі ловиться
на ту саму принаду.

На голові чуприна,
а в голові пустина.

Хто дурнем уродився,
того не вилікуєш.

Він такий дотепний,
як ріжок круглого столу гострий.

Злетів ракетою,
а гепнувся колодою.

Віддав буханець і випрохус кусник.

В кого голови катма,
тому й шапку мати дарма.

Свічку тримати
і найдурніший може.

Дурна та вівця,
що вовкові сповідається.

Дурна та гуска,
що йде на лисиччину проповідь.

Він такий, що Темзи не підпалить.

Втратив корабель,
та зберіг на гріш смоли.

Розпалив багаття під самим собою.

Нема дурня, як старий дурень.

З дурнем краще годитися,
ніж битися.

Осел ослом і буде,
хоч би й золота ноша на спині.

У нього всі гуси — лебеді.

З яким розумом пішов,
з таким і вернувся.

Знає, скільки бобів іде
на п'ять штук!

Живіт гладкий, та баняк порожній.

Дурень, коли мовчить,
за мудрого сходить.

У дурня язик жвавіший за розум.

Мудрий, як чоловік з Готема.
(Готем — місто дурнів
в англійському фольклорі).

Мудрий, як Уолтемове теля,
що побігло за дев'ять миль
шукати в бика молока.

Хто не має тям,і,
нехай має ноги.

За будинками й міста не бачить.

Шукає гарячої води
під холодною кригою.

Шукає кобилу,
а сам на ній верхи.

○

Пустив другу стрілу шукати першу.

○

Хто дурня з дорученням послав,
той сам за ним іти збирається.

○

Хто з ведмедем ділиться медом,
тому найменша пайка припаде.

○

Ти співаєш, як той птах,
що зветься свинцею.

○

Через колоду перескочив,
а через соломину перечепився.

○

Викинув мотузку вслід
за відром.

○

Негідники й дурні ділять світ.

Не пхайся в пекарі,
коли в голові олія.

○

Спалив одну свічку, шукаючи іншої.

○

У пінтовий кухоль наливає кварту.

○

Мережею вітер ловить.

○

Шукає води в морі.

○

Батогом лупить хвилю.

○

Знайшов кобиляче гніздо.

○

Розумна рука не все те робить,
що дурний рот говорить.

○

Розум розумного веде,
а дурня підганяє.

Двоє собак гризуться за кістку,
а третій утікає з нею.

Розумний одного пальця поріже,
а дурень усі п'ять.

Дурні одні з одними загризаються,
а розумні згоди тримаються.

Один дурень камінь у криницю кине,
а сотня розумних не зможе витягти.

Як нема розумного, то й дурень
на стільці посидить.

Легше розбурхати диявола,
аніж утихомирить.

Хто чуває ведмедя,
повинен мати залізні пазурі.

Хто з дияволом вечереє,
тому треба довгої ложки.

Від гнилого яблука
й сусідні погниють.

Як лисові служиш,
то й хвіст його терши.

Чорт може влізти й у замкову
шпаринку, але назад його
й у відчинені двері не викишкаси.

Хто мацає потемки,
намацає таке, що й не хотів.

Хто зі свиньми чухається,
довго чистим не буде.

Хто лихо снує, того лихо не мине.

Прокляття, як і курчата,
вертаються на своє сідало.

Нерозважливому лиха не бракує.

За одну провину двічі не вішають.

Хто нашкодив, той і платить.

Вола проковтнув,
а хвостом задушився.

Прийшло з вітром —
пішло за водою.

Хто між двох стільців моститься,
той на землю сідає.

Хто дереться швидко вгору,
той раптово гупне долу.

І на кусача приходить кусач.

Колюче не дуже живуче.

Смієшся перед сніданком —
плакатимеш перед вечерею.

Хто без кінця парікає,
тому мало хто співчуває.

○

Силувана доброта подяки не варта.

○

Хто всім служить,
тому ніхто не платить.

○

Хто собі дати ради не може,
той і іншим не дасть ради.

Око — вікно серця

Добрий у того зір,
хто й темряву бачить.

○

В очей всюди одна мова.

○

Доброта — не слабота.

○

Від лагідного погляду
й проста їжа мов ласощі.

○

Пташку ловлять не страхом.

○

Вбогий той, хто радості не знає.

○

Того не засміють, хто сам із себе
сміятися вміє.

Веселий сміх як сонце в домі.

°

Такий вигляд, як у собаки,
що загубив хвоста.

°

Розпач — поганий порадник.

°

Добрий одяг усі двері відчиняє.

°

Теперішня мода все гарна.

°

Під пошарпаною одежиною
часто мудрість криється.

°

Не оцінуй корабель з берега.

°

Вино не по барилу цінують.

°

Багато зерна під соломою,
та його не видно.

Місяць — однак Місяць,
чи він світить, а чи ні.

°

Щасливий той,
хто в дітях щасливий.

°

Хто дітей не має,
той любові не знає.

°

З дітьми клопіт певний,
тільки втіха непевна.

°

Хто дітей не має,
той добре їх виховує.

°

Пізні діти — ранні сироти.

°

Дитина нічого не скаже,
крім того, що вдома почує.

°

Як старий ворон каркає,
так і молодий вчиться.

Від диких гусей
свійських яєць не буває.

Один батько сотню вчителів
переважить.

Не навчив сина нічого —
виховав злодія.

З неслухняної дочки
свавільна жінка.

З закошаного лошати
може вирости добрий кінь.

З молодих святенників старі
грішники робляться.

Молодь як росте,
має вовка в животі.

Молодий гуляка — старий жебрака.

Важко стару голову на молоді плечі
посадити.

Що зелене, те й веселе.

Чоловік працює від зорі до зорі,
а жіноча праця й узагалі без кінця.

Від жіночого удару синців не буває.

Була така жінка, що вечерю
тримала на сніданок,
тільки вона давно вмерла.

Свекруха не пам'ятає,
що сама була невісткою.

У жінки лиш два щасливих дні —
день весілля й день смерті.

Краса більше зробить, ніж воли.

У краси талант на обличчі.

Врода у спадок не передається.

Не так кмітлива,
як вродлива.

За гарне личко на базарі
нічого не купиш.

Закоханий Джек не суддя
вроди Джіл.

Красу бачить той,
хто дивиться з любов'ю.

Кохання знайде дорогу.

Кохати — найкраща дяка за кохання.

Любов хоч і сліпа,
але видюща.

Від кохання нема зцілющого зілля.

○

Кохання й злидні важко приховати.

○

Кохання гладеньким шляхом
не ходить.

○

Холодний пудинг покаже,
яке твоє кохання.

○

Не можна любити й бути мудрим.

○

Де любові нема,
там усі вади знаходимо.

○

Немає нічого кохання,
як і гарної тюрми.

○

Любов закону не знає.

○

Хто любить,
той до всякої роботи здатний.

Люби мене мало, але люби довго.

○

Кохання навчати не треба.

○

Любов править без меча.

○

Кохання крізь кам'яні мурн
проходить.

○

Для білявої чорнявий, як перлина.

○

Коли серце в огні,
іскри вилітають ротом.

○

Не кожних двос — пара.

○

Любов з коваля сміється.

○

Кохання на базарі не купиш.

○

Цілує дитину,
а думає про няньку.

Цілування ненадовго —
куховарство на все життя.

Чого око не бачить,
те й серце забуває.

Залицяйся, де хочеш,
але шлюб візьмеш, де судилося.

Ані жінки, ані білизни
не вибирай при свічці.

Вибирай собі жінку в суботу,
а не в неділю.

Старий парубок,
як одна половинка ножиць.

Швидко одружишся —
довго каятимешся.

Одруження або людину робить,
або нелюда.

Не всі, хто побралися,
щастя допалися.

Шлюб навпіл зменшує горе,
вдвічі збільшує радість
і вчетверо збільшує видатки.

Шлюб — це не тільки
чотири ніжки в ліжка.

Уми можуть розходитись,
а серця бути заодно.

Великий посаг, як постіль
з колпочками.

Здоров'я й добра жінка —
найкращий скарб у чоловіка.

Як Джек сам добрий,
то й Джіл у нього добра.

У дружини око гостріше,
як у чоловіка.

Гарненька жіночка й тильні двері
часто й багача роблять бідним.

○

Чоловік повинен бути глухий,
а жінка сліпа, і в домі буде злагода.

○

Молодість і старість
ніколи у згоді не будуть.

○

Заощаджуй, поки молодий,—
витрачай, коли старий.

○

Або старим будь, або молодим помри.

○

Старості — думати,
а молодості — діяти.

○

Хто хоче бути молодим
на старості, той повинен бути
старим замолоду.

○

Кожен у житті раз мужем,
а двічі дитиною.

Старі — це двічі діти.

○

Старість робить нас мудрішими
й дурнішими.

○

І в старому горнятку
можна зварити добру юшку.

○

Стара гілляка вломиться,
коли її нахилити.

○

Слова вмирущого пророчі.

○

Смерть хабарів не бере.

○

Не померти страшно —
страшно помирати.

○

Двері смерті завжди отвором.

○

На цвинтарі всім місце
знайдеться.

Шість футів землі
всіх людей рівняє.

Хто сей рік помер,
не помре в наступному.

Смерть і ягня зжере,
як вівцю зжерла.

Небіжчик нічого не розкаже.

Ласкаво просимо — що маємо,
тим і гостимо.

Непроханий гість хай з собою
стілця приносить.

Скрипалі, собаки й мухи
на бенкет приходять непрохані.

Вміння до всього треба,
крім їжі.

Найзапашніше — хліб,
найсмачніше — сіль.

Коли живіт повний,
кісткам спокій.

Живіт ноги носить.

Як найбільше теля,
то ще не найсмачніше м'ясо.

Перша страва всім смакує.

Хто в їжі винну не знає,
той до науки охоти не має.

Хто весь обід з'їв,
тому не смакує вечеря.

Повне черво ані битись,
ані літати не годне.

Масло до масла — не приправа.

°

Хліб — основа життя.

°

Як є хліб, то й горе меншає.

°

Не всяке м'ясо — дичина.

°

Не весь хліб з однієї печі.

°

Як військо наїється,
так воно й воює.

°

Молоко до вина:
«Здоров, приятелю!»

°

Яка приправа до гуски,
така й до гусака.

°

Як жирна печеня,
то ще й з підливою.

Так добре пообідав,
як лорд-мер Лондона.

°

Ближче до кістки —
смачніше м'ясо.

°

Молоко у корови в роті.

°

Їж до вподоби, пий до міри.

°

Питво їжі рідний брат.

°

На ель у новій пивниці
в кожного пенс знайдеться.

°

Від доброго елю й кіт заговорить.

°

Байдуже посудина, аби вино добре.

°

З вином радся,
але вирішуй з водою.

Коли вино тоне, слова випливають.

Як добрий брзвар,
то й питець добрий.

Гаманець п'яниці — пляшка.

Краще хай живіт трісне,
ніж добре вино скисне.

Говорять про моє пияцтво,
а не подумують,
яка у мене спрага.

Голод — найкраща приправа.

Голодний пес дрючка не боїться.

Голодний здалеку м'ясо чує.

Голодні мухи дошкульно кусають.

У голодного коня чисте стійло.

Голод гостріший від меча.

Голод друга не знає.

Голодові й тверді боби до смаку.

Голодний живіт вух не має.

Від голодного шлунка й побожність
маліє.

Голодно в стайні —
буде голодно й у світлиці.

Гарною кліткою пташка не буде сита.

Смакус, як пудинг
голодному ченцеві.

Добре здоров'я дорожче
за багатство.

о

Доброму шлункові все на здоров'я.

о

Болячки до нас верхи,
а від нас пішки.

о

Як голова болить,
то й корона не вилікує.

о

Не йде неміч по добрій волі —
терпи її поневолі.

о

Ніколи не хворів
і від першої ж болячки дух спустив.

о

Котрий зуб болить,
до того і язик лежить.

о

Ліки бувають гірші за хворобу.

ю

Ліки — не м'ясо, ними не проживеш.

На все свій час

Час усе змінює.

о

Час і болю завдає, час і лікує.

о

Втраченого часу
ніколи не віднайдеш.

о

Час і пора нікого не чекають.

о

Так довго про різдво говорять,
що кінець кінцем воно приходить.

о

Запізно вертати вчорашній день.

о

Пізно шкодувати,
коли нагода минула.

Медовий місяць не навів.

○

Коли дві неділі разом зійдуться.

○

Коли море поверне всіх
потопельників.

○

Коли розбите судно
припливе до берега.

○

Не встигне кицька
й вухо своє лизнути.

○

Не встигнеш і «Джек Робінсон»
сказати.

○

Часом один день кращий за весь рік.

○

П'ятниця з тижнем рідко у згоді.

○

Ранкове сонце не на весь день.

І найдовша ніч кінчається.

○

Завтра теж день буде.

○

Завтра ще ніхто не бачив.

○

Прийдешній день здається довшим,
ніж минулий рік.

○

Роки більше знають, ніж книжки.

○

Доброго року зерно йде за сіно,
а поганого і солома стає зерном.

○

Жнива не кожний день,
але кожний рік.

○

В кого добрий урожай,
тому й трохи будяка не пошкодить.

○

Мороз бур'янові не вадить.

І цілюще, і отруйне зілля
у тому самому садку росте.

○

Коли два англійці зйдуться,
перша мова про погоду.

○

Від шотландського туману англісць
промокне до тіла.

○

В Англії лагідні зими й суворі літа.

○

Зима споживає, що літо відкладає.

○

Узимку кожна миля за дві править.

○

Січень винен, а травень ганять.

○

Погожий лютий усі місяці кленуть.

○

Березень приходить левом,
а відходить ягням.

Першого квітня можна й дурня
з дорученням послати.

У квітні така погода,
що раз сонце, раз негода.

Який квітець та май —
такий буде й урожай.

Англійське літо — це три спекотні
дні, та й ті з громовицею.

Кораблі більше бояться вогню,
ніж води.

Вогонь і вода —
добрі служники,
та погані пани.

Не всяке світло — сонце.

На високих горах і вітри великі.

В садку багато росте такого,
що там і не сіялося.

Що вища гора, то нижча трава.

На битому шляху трава не росте.

Нема вухналя — пропаде підкова,
нема підкови — пропаде кінь,
нема коня — пропаде вершник.

Кожне «чому» має своє «тому».

Кожне «може» має своє «може, й ні».

Як не випен, то й не вибачайся.

У високих будівель
глибокі підмурівки.

Забери паливо — забереш і полум'я.

Кожен стріл має свій приціл.

°

Коли двос їдуть на одному коні,
один мусить сидіти ззаду.

°

Спина вгинається у згоді з пошею.

°

І гострий камінь обітреться,
переходячи з рук до рук.

°

Продав корову — продав і її молоко.

°

Як дерево впаде, так і лежатиме.

°

Як малий козубець,
то малий і торговець.

°

Пилка — добра штука,
але не голитися.

°

Та курява, що вівця збила,
вовка не задушить.

За круглим столом
місцем не перебирають.

°

Підходить, як рука до рукавички.

°

Просмолені тим самим квачем.

°

Однаково, що в темряві,
що без світла.

°

Сліпому що камінчик,
що діамант.

°

Не всі пальці однакові.

°

Схожий, як руда ганчірка на бугая.

°

Не можна водночас і нитку сукати,
і на шпульку мотати.

°

Не можна zarazом і хукати,
і сьорбати.

Два сонця не може сяяти
на одному небі.

°

Два роти одним шматком
не заткнеш.

°

Шлях для того, щоб іти, а не стояти.

°

Для дитяти поросятко,
а для батька — сало.

°

Де козу прив'язано,
там нехай і мекає.

°

Хто любить дерево,
той любить і гілляку.

°

Великий черевик не на малу ногу.

°

Себе міряй власною міркою.

°

Половина показує, що ціле значить.

Один раз — ще не звичай.

°

Якби сонце не світило,
його б і не видно було.

°

Мале до малого, то й буде велике.

°

Не було б великих,
якби не було малих.

°

Мала риба прослизає крізь мережу,
а велика ловиться.

°

Малий вітер розпалює вогонь,
а великий гасить.

°

У довгій дорозі й солома важка.

°

По пенсу видно,
як витратили шилінг.

°

З багатьох крапель — злива.

Малий дощ,
а велику пилюгу прибивас.

Голуби малі,
та великі новини переносять.

Маленькій пташці
і маленьке гніздо гарне.

Від малої течі велике судно тоне.

Одна ланка урветься —
весь ланцюг розірветься.

Соломина показує,
куди вітер дме.

Загубився як крапля води в морі.

З мішка тільки те й витягнеш,
що там є.

Волосина хоч яка тонка,
а й та має тінь.

Поки нове — усе гарне.

Дірявий лантух зерна не тримає.

З kota нічого не візьмеш,
крім хіба шкури.

Словом і місто можна здобути

Приказка правду каже.

Приказка — мудрість віків.

Слова — лише вітер.

Слова й пір'я вітер разносить.

Вечірні слова не такі, як ранкові.

Вчасне слово варте двох слів опісля.

Добрий той промовець,
що й себе переконує.

Пройшов півдороги,
поки напивав дороги.

Поріг говорить лише те,
що почує від завісів.

Коли слово вилетіло,
воно вже не твоє.

Добрий язик — добра зброя.

Лагідний язик може тяжко вдарити.

Добрі слова лікують,
погані — вбивають.

Як багато слів,
то й правда загубиться.

Лагідне слово веде корову до хліва.

Гарні слова примушують
у гаманець заглядати.

Там різки не треба, де слова досить.

Добру пісню не зашкодить
і повторити.

°

Гарне слово язикові не вадить.

°

Самими словами мішка не наповниш.

°

За «майже» нікого ще не повісили.

°

Круті слова кісткам не біда.

°

Хто з тобою пліткує,
той і тебе задля плітки не пошкодує.

°

Лихі новини ніколи не баряться.

°

Добра новина, як новин нема.

°

Слово вчинкові — як брат.

°

Від слова до вчинку далеко.

Найкоротша відповідь — вчинок.

°

Щедрий на слово — скупий на діло.

°

Багато хвальби, та мало пудингу.

°

Хто не має справного язика,
хай має справні руки.

°

Багато балачки — багато й брехні.

°

Дарма не кричи, а своє роби.

°

Багато галасу знічев'я.

°

Говорить дев'ять слів одразу.

°

На все своя черга, окрім плітки.

°

Від гарних слів пастернак
не посолодшає.

Рот тримай стулений,
а очі розплющені.

Сьогодні подумай, а завтра скажи.

Добре, що зуби стережуть язика.

Як у дуврському суді: всі говорять,
а слухати нема кому.

Говорити, не думаючи,— все одно,
що стріляти, не цілячись.

Сім разів поверни язиком,
перше ніж сказати.

За слова більше людей кається,
ніж за мовчанку.

Всяку їжу можна їсти,
та не всяке слово можна казати.

Гляди, щоб своїм язиком
сам себе не зарізав.

Язик говорить —
голова розплачується.

Язик перед розумом біжить.

Охочому сперечатись слів не бракує.

Так зав'яже вузла язиком,
що не розв'яже й зубами.

Зацитькати —
не значить переконати.

Довгий язик у того,
у кого короткі руки.

Обіцянка — як борг.

Обіцянка — переддень давання.

Краще зразу відмовити,
ніж довго обіцяти.

Поки обіцянку виконає,
можна й дочку заміж віддати.

Добра порада — не завада.

Добра рада ніколи не запізня.

Коротка рада — добра рада.

Байдуже, хто радить, аби добре.

Застерегти — все одно що озброїти.

Мовчанка мишу ловить.

Мовчанка — коштовна оздоба
для жінки, але її рідконосять.

Коли припече, кожен дотепний.

Від дотепності не забагатієш.

172

Хоч і великий дім,
а двом дотепникам тісно.

Жартома часто й правда мовиться.

Жартом ворога не здолаєш,
а друга втеряєш.

От якби «коли б» та «якби»
та були б казанки та кухлі
(то й лудильники не мали б
що робити)!

Якби бажання були кінями,
жебраки б верхи їздили!

Якби небо та впало,
ото б ми жайворонків паловили!

Не давай ні поради, ні солі,
поки не попросять.

ЗМІСТ

- 5 Дотепність одного
й мудрість багатьох
Вступне слово Наталі Жмуктенко
19 Істина силі крила дає
51 Ласощі багатіїв — сльози бідняків
70 Добре діло йде,
коли розум пораду дає
96 Шкурою того не приховаєш,
що в кістках сидить
133 Око — вікно серця
153 На все свій час
166 Словом і місто можна здобути

АНГЛИЙСКИЕ ПОСЛОВИЦЫ И ПОГОВОРКИ

Перевод с английского
Р. И. Доценко

Серия «Мудрость народная»
Сборник двадцать седьмой

Издательство «Дніпро»
(На украинском языке)

Редактор *О. В. Хатунцева*
Художник *Ю. І. Крига*
Художній редактор *В. С. Міщенко*
Технічний редактор *Л. М. Грицишин*
Коректор *Н. О. Маслова*

Информ. бланк № 925.

Здано до складання 14.08.79.
Підписано до друку 19.10.79.
БФ 01491. Формат 70×108¹/₆₄.
Папір друк. № 1.
Гарнітура звичайна нова.
Друк високий. Умовн. друк. арк. 3,85.
Обл.-вид. арк. 3,404. Тираж 50 000. Зам.
9—159. Ціна 45 к.

Видавництво «Дніпро».
252601, Київ-МСП, вул. Володимир-
ська, 42.

Книжкова фабрика «Жовтень»
республіканського виробничого
об'єднання «Поліграфкнига».
252053, Київ, вул. Артема, 25.

ЗМІСТ

5	Дот
	й м
	Вст
19	Іст
51	Лас
70	Доб
	кол
96	Шк
	що
133	Окс
153	На
166	Слс

Англійські прислів'я та приказки: Збірник.— Перекл. з англ. Р. Доценка; Передм. Н. Жлуктенко.— К.: Дніпро, 1980.— 174 с.

В книжці зібрано прислів'я та приказки, що відображають багатовікову історію англійського народу, його побут, осуд соціальної несправедливості та прагнення до щастя.

A $\frac{70500-151}{M205(04)-80}$ 131-79. 4703000000

ББК 82.33-6
И(Англ)